

*Misli o mirotvorstvu...**

O mirotvorstvu i ratovima napisana je golema biblioteka knjiga. No, što mogu knjige kad ni dva svjetska rata nisu svojim bolnim iskustvima pridonijela iskorjenjivanju ratnih sukoba? Ratovi se i dalje vode.

No, beznadnost današnje svjetske situacije u kojoj se u ime tzv. demokracije uništavaju pojedine države, pogotovo na Bliskom istoku, još uvijek nije razlog da odustanemo od svake borbe za mir.

Ljiljana Matković-Vlašić

* Iz knjige Ljiljane Matković-Vlašić, *Blago mirotvorcima. Glas vapijućeg u pustinji*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost (u pripremi za tisak).

Misli o mirotvorstvu...

Svaki se međunarodni problem može riješiti za zelenim stolom. A što bi onda bilo sa silnim oružjem koje se neprestano proizvodi?

Svijet je previše podijeljen u razne blokove parcijalnih interesa u kojima glavnu riječ vode velike sile. Nemoguće je javno pohvaliti nekoga tko je učinio neko dobro, a nalazi se na drugoj strani barikade.

Ljiljana Matković-Vlašić

Misli o mirotvorstvu...

Neke afričke žene provedu polovicu svoga života tražeći vodu.

Svakom čovjeku na svijetu nije, doduše, osigurana hrana, ali je zato osigurano tri tone eksploziva.

Pravi mir nije neko jednom zauvijek postignuto stanje, nego proces na kojem valja trajno raditi.

Ljiljana Matković-Vlašić

Misli o mirotvorstvu...

Prošlo je vrijeme ispraznog moraliziranja. Valja potražiti uzroke ljudskog propadanja i pomoći čovjeku, a ne osuđivati ga sjedeći u udobnim foteljama, u raskošnim kabinetima.

Zar mi svi nismo zapravo putnici u istom vozilu, u vozilu koje se zove planet Zemlja? Ona nas još uvijek sve zajedno strpljivo nosi istim putem oko Sunca!

Nitko nas neće uvjeriti da ima dobrih i zlih naroda. U svakom narodu ima i zlikovaca i svetaca.

Pravi se vjernici, bez obzira na svoju religijsku pripadnost, ne dopuštaju upregnuti u kola bilo čije politike osim Božje. A Božja politika isključuje svaku mržnju i svako nasilje.

Ljiljana Matković-Vlašić

Putovati
ne znači samo
otkrivati nove predjele svijeta
nego i nove predjele
svoga vlastitog bića.
U susretu s novim
suočavamo se zapravo
sami sa sobom.

Ljiljana Matković-Vlašić

